

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 16C/191/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312209923
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Jančulová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5312209923.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Alenou Jančulovou v právnej veci žalobcu Pohotovosť, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Súd konanie o návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na neustranný súd **z a s t a v u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca v návrhu zo dňa 27.9.2012 žiadal, aby mu žalovaná nahradila škodu vo výške 125 € a nemajetkovú ujmu vo výške 660,-€. Škoda vznikla nesprávnym úradným postupom súdu. Nesprávny úradný postup súdu spočíval v nevydaní rozhodnutia bez zbytočných prietahov (v lehote do 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia) . Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 2.9.2009 a to rozhodnutím o poverení s omeškaním viac ako 12 mesiacov.

V príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu vznikla navrhovateľovi škoda v žalovanej výške.

Skutočná škoda (majetková škoda) vo výške 125 € bola spôsobená účelne vynaloženými nákladmi spojenými s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutia o nej. V tomto období vynaložil náklady na: správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému v sume 70.- €, na udržiavanie a správu informačného systému 40.-€, administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde 15.- € .

V príčinnej súvislosti s tým žiadal aj primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k vyvolaniu rizík a to: k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolventnosti povinného, a najmä žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu zabezpečiť rad iných krokov smerujúcich k vymoženiu jeho pohľadávky a príslušenstva.

Výšku nemajetkovej ujmy si uplatnil v sume 660.- € podľa výpočtu na základe doktríny ústavného súdu - t.j. 660.- € za rok : 12 mesiacov= 55.- € za mesiac(omeškanie viac ako 365 dní) .

Na základe týchto skutočností žiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla nesprávnym úradným postupom okresného súdu, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, ďalej žiadal, aby súd rozhodol rozsudkom tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť príslušnú majetkovú škodu a náhradu nemajetkovej ujmy do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s trovami súdneho konania.

Žalovaná žiadala, aby súd návrh zamietol a priznal jej náhradu trov konania.

Vo svojom písomnom vyjadrení k podanému návrhu došlom súdu dňa (čl. 43-48 spisu) uviedla, že návrh je zmätočný, nie je daná právomoc súdu vo veci konať, žalobca nepreukázal existenciu škody nakoľko v konaní nedošlo k prieťahom.

Zmätočnosť podania spočíva v tom, že žalobca podáva hromadné žaloby , kde sú nesprávne označení povinní, odlišné dátumy narodení, nie sú uvedené spisové značky exekučných spisoch chýbajú relevantné údaje.

Žalobca celú dôkaznú povinnosť preniesol na súd a iba odkazuje na exekučný spis, pričom on má dôkaznú povinnosť.

Nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody .

Čo sa týka prieťahov v konaní v návrhu uvádza, že podnikol kroky na ich odstránenie formou podania žiadosti o informácie o stave konania, čo nemožno považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k odstráneniu prieťahov v konaní. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo ÚS SR.

Uviedla, že nie sú splnené podmienky podľa § 8 OSP, § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. Nie je daná právomoc súdu vo veci konať. Medzi podaním žiadosti o predbežné prejednanie nároku u nadriadeného orgánu a podaním žaloby o náhradu škody za nesprávny úradný postup nie je dodržaná zákonná lehota 6 mesiacov. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku bez ostatných zákonných náležitostí bola odporkyni doručená dňa 23.4.2012. Žaloba na súd bola podaná dňa 27.9.2012. Žaloba bola podaná predčasne. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku mala vady, ktoré žalobca na výzvu žalovanej v stanovenej lehote neodstránil, preto žalovaná nepovažuje nárok za predbežne prejednaný. Z uvedených dôvodov žalovaná nenahradila žalovanému škodu za nesprávny úradný postup súdu v rámci predbežného prejednanie nároku.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že exekučný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní žalovaný uviedol, že prax už dávnejšie ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby súdy objektívne posúdili zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Poukázal na znenie ustanovenia §44 ods. 2 EP účinného od 1.6.2011, na základe ktorého ustanovenia lehota 15 dní na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučného titulu. Pokiaľ ide o žiadosti podané na súd pred 1.6.2011 kde v ustanovení § 41 ods. 2 písm. d) EP je uvedené,, vykonateľných rozhodnutí európskych komisií a zmierov nimi schválených,, v dôvodovej správe k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods.

2 písm.d) EP je uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada SR ako zákonodárny zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová, rozhodnutí rozhodcovských súdov predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodárca je nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d) EP sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 1.6.2011. Poukázal na viacero rozhodnutí a to ÚS SR(IV.ÚS 60/2011-13, Najvyššieho súdu SR (3 Cdo 146/2011, 5 Cdo 291/2010, 3MCdo 11/2010) v ktorých bolo konštatované, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa , preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidla v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy.

Pokiaľ žalobca namieta prietahy v konaní a od týchto odvodzuje svoje právo na náhradu nemajetkovej ujmy a materiálnej škody poukázali na ustanovenie § 9 ods. 2 zák.č. 514/2003. Na to, že žalobca si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietahov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia ani povinnosť ich preukázania.

Tvrdené prietahy a nezákonný úradný postup súdu v konaní nemožno konštatovať s poukazom na Nález Ústavného súdu SR III-ÚS/69/2011-25 zo dňa 3.5.2011 („každý nech si stráži svoje právo“). Žalobca nevyužil účinné právne prostriedky nápravy, nepodal opravné prostriedky. Žalovaná má zato, že všeobecný súd konajúci o nároku na náhradu škody za nesprávny úradný postup nemá právo konštatovať prietahy v konaní. Prietahy v konaní môžu byť konštatované v rámci vybavenia sťažnosti na prietahy v konaní, v rámci disciplinárneho konania, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti (§ 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). V opačnom prípade by mohlo dôjsť aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Žalovaná poukázala aj na to, že nie každý prietah v konaní možno vyhodnotiť ako zbytočný prietah v konaní. Nedodržanie zákonných lehôt sa nepovažuje vždy a automaticky za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (článok 48 ods. 2 Ústavy SR). Sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Musí ísť o významné prietahy v konaní, ktoré možno kvalifikovať ako zbytočné prietahy, neefektívny postup (I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00). Ak neexistuje príčinná súvislosť medzi postupom súdu a porušením základného práva alebo slobody, treba považovať takú sťažnosť za zjavne neopodstatnenú. Samotná dĺžka konania sama o sebe ešte nemusí bez ďalšieho znamenať závažné porušenie práv sťažovateľa (I.ÚS 476/2012, IV.ÚS 92/04, III.ÚS 168/05, II.ÚS 93/03). Žalovaná poukázala na to, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku, teda exekučný titul, ktorý sa týka rozhodnutí rozhodcovských súdov. Od 1.6.2011 bol exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z.z. Pri žiadostiach doručených súdu po 1.6.2011 nejde o porušenie zákonnej lehoty v uvedených prípadoch. Je správne, keď analogicky rovnako súdy postupujú aj v prípadoch pred 1.6.2011. Nedodržanie lehoty 15 dní na vydanie poverenia pri exekučných tituloch - rozhodcovských rozsudkoch nemožno považovať za prietah v konaní.

Žalovaná poukázala aj na to, že lehota 15 dní bola stanovená len na vydanie poverenia, nevzťahuje sa na prípady zamietnutia návrhu na vydanie poverenia, čo vyplýva priamo z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Ak súd exekútora nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. V prípade, keď poverenie nebolo vydané, navrhovateľ nemôže svoj nárok uplatňovať z titulu prietahov v konaní, ale len z titulu nesprávneho úradného postupu súdu (ktorý podľa navrhovateľa spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov) z titulu vydania nezákonného rozhodnutia. Za nesprávny úradný postup však nemožno považovať samotné rozhodnutie, ktorým súd návrh na vydanie poverenia zamietol (Najvyšší súd ČR 2Cdom 129/97 zo dňa 29.6.1999, podľa ktorého nesprávny úradný postup nezakladajú vady konania - napríklad zhromažďovanie podkladov pre rozhodnutie, hodnotenie zistených skutočností, právne posúdenie, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie; rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo 24/04 - nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí alebo nesúvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, ak tento postup nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí; uznesenie Najvyššieho súdu ČR 25Cdo 1018/07 zo dňa 25.8.2009 - rozhodovaciu činnosť, ktorá je podstatou súdnictva, nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup). Je teda zrejmé, že posúdenie veci a vydanie rozhodnutia nemožno považovať za nesprávny úradný postup.

Za splnenia podmienok podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/03 Z.z. (ak bolo právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom) posúdenie vecí a vydanie rozhodnutia možno považovať len za vydanie nezákonného rozhodnutia. Preto rozhodnutia exekučných súdov, ktorými boli zamietnuté žiadosti o vydanie poverenia a skúmanie materiálnej správnosti rozhodcovského rozsudku, nekalej povahy rozhodcovskej doložky nemožno považovať za nesprávny úradný postup súdu. Uvedené rozhodnutie za nezákonné možno považovať len vtedy, ak bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť.

Namietla, že žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky ktoré si uplatňuje sú len hypotetické. Žalobca uplatnil škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, pričom žalobca uvádza, že táto škoda ho zaťažila výlučne v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalobca vôbec neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/dôkazmi, ktoré preukážu požadovaný nárok. Žalobca sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi a k svojej činnosti potrebuje a využíva informačný systém. Tento systém musela využívať nielen počas domnelých prietahov ale aj v období pred ním a po ňom, taktiež aj udržiavanie systému musí žalobca denne vykonávať. Majetkovú škodu žalobca nepreukázal a suma 125.- € uplatňovaná paušálne u každého dlžníka je nielen nadhodnotená ale aj nepreukázaná.

Pokiaľ uplatňuje nemajetkovú ujmu, nemožno stotožňovať kritéria nemajetkovej ujmy pre fyzické osoby s kritériami nemajetkovej ujmy pre právnické osoby. Škodu žalobca presvedčivo nevyčíslil, nezdôvodnil. Podmienkou je preukázať, že konštatovanie porušenia je nedostatočné. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami a skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému subjektívnemu vyčíslňovaniu škody a preskúmanie návrhu je tým značne znemožnené. Pri priznávaní nemajetkovej ujmy sa prihliada aj na rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade práve žalobca koná v rozpore s dobrými mravmi, keď opakovane požaduje od spotrebiteľov v rozpore so zákonom neprimerane vysoké úroky, poplatky a iné sankcie. Opakovane porušuje práva spotrebiteľov. Tvrdená škoda mala vzniknúť práve pri negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu. Pokiaľ si žaloba uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, ktorá škoda mu mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu, je jeho konanie v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené vylučuje možnosť priznania prípadného nároku žalobcu na náhradu škody.

Žalovaná uviedla, že nie je daná príčinná súvislosť medzi tvrdeným porušením povinností súdu a vzniknutou škodou (§ 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z.). Nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Okresný súd Čadca vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 16C 191/2012- 60 zo dňa 27.9.2013, ktorým I. návrh zamietol, II.žalovanej náhradu trov konania nepriznal a III. návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol.

Voči uvedenému rozsudku podal žalobca dňa 18.12.2013 odvolanie na základe ktorého Krajský súd Žilina rozsudkom č.k. 9 Co 53/2014-97 zo dňa 27.2.2014 vo výroku I. a II. zrušil a vo výroku III., ktorým súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd rozsudok potvrdil.

Krajský súd poukázal na to, že okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 6.8.2009, súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 2.9.2010, t.j. na 27. deň od doručenia žiadosti a v ďalšom odseku súd uviedol, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané len s omeškaním 12 dní. Z tohto dôvodu považoval odvolací súd rozhodnutie okresného súdu za nepreskúmateľné a vzájomne si odporujúce, nakoľko z časového sledu doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutia okresného súdu o tejto žiadosti vyplýva, že poverenie bolo vydané s omeškaním viac ako 375 dní a nie s omeškaním či už 27 alebo 12 dní ako to tvrdí okresný súd. Krajský súd v závere svojho rozhodnutia uviedol, že okresný súd si v prvom rade musí ustáliť, či exekučný súd sa dostal do omeškania pri vydaní

poverenia na vykonanie exekúcie, ak áno, v akom rozsahu a v nadväznosti na to posúdiť i žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup a ďalšie podmienky pre posúdenie jeho nároku v zmysle príslušných ustanovení zák.č. 514/2003 Z.Z.

Podľa § 226 O.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Na daný právny vzťah súd primárne aplikoval zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zmien a doplnkov, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.7.2004. K tvrdenému nesprávne úradnému postupu, prietahom v konaní, došlo po účinnosti uvedeného zákona. Zákon upravuje osobitným spôsobom zodpovednosť za škodu.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú občianskym zákonníkom.

Preto súd okrem osobitného zákona č. 514/2003 Z.z. aplikoval podporne aj všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka - § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spoločné ustanovenia občianskeho zákonníka o náhrade škody tretí oddiel - § 441 Občianskeho zákonníka a spoluúčasti navrhovateľa na vzniku škody, článok 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, exekučný poriadok.

Na pojednávanie dňa 25.6.2014 sa žalobca , jeho právny zástupca a žalovaný nedostavili.

Žalovaný svoju neprítomnosť ospravedlnil písomným podaním došlým súdu dňa 19.6.2014.

Dňa 20.6.2014 elektronicky o 10.30 hod. zaslal právny zástupca žalobcu súdu návrh na zrušenie nariadeného termínu pojednávania až do konečného konformného rozhodnutia o nestrannosti súdu a otázke zákonného sudcu vzhľadom na ním podanú sťažnosť na ÚS SR podľa čl. 127 Ústavy SR, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Zároveň uviedol, že žalobca trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Uvedený návrh súd vyhodnotil ako návrh na odročenie pojednávania.

Zároveň opätovne ako dňa (viď . čl. 42-44) podal aj v celom rozsahu totožný návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia ÚS SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutie krajského súdu o nevyhlúčení sudcu povereného pojednávaním veci (viď. čl. 116-118).

Podľa § 167 ods. 1 , 2 O.s.p. ak zákon neustanovuje inak, rozhoduje súd uznesením. Uznesením sa rozhoduje najmä o podmienkach konania, o zastavení alebo prerušení konania, o odmietnutí návrhu na začatie konania, o zmene návrhu, o späťvzatí návrhu, o zmieri, o trovách konania, ako aj o veciach, ktoré sa týkajú vedenia konania.

(2) Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

§ 104 ods. 1 prvá veta O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 159ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Prekážka právoplatne rozhodnutej veci - rei iudicatae , ktorá vyplýva z ustanovenia § 159 ods. 3 O.s.p. patrí medzi neodstrániteľné podmienky konania v zmysle § 103 O.s.p. a bráni tomu, aby vec, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, bola opäť prejednaná. Rovnakou vecou je uplatnenie toho istého

nároku alebo stavu, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, pokiaľ je súčasne daná totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania.

Z podaných návrhov č.l. 42-44, 116-118 na prerušenie konania vyplýva, že sa jedná o návrhy totožné. Pričom o tomto návrhu už súd prvého stupňa v rozsudku č.k. 16C 191/2012-60 zo dňa 27.9.2013 rozhodol. Krajský súd Žilina rozsudkom č.k. 9 Co 53/2014-97 zo dňa 27.2.2014 rozsudok v časti v ktorej okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol, potvrdil a rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 22.4.2014. Preto s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia súd konanie o návrhu žalobcu na prerušenie konania zastavil.

Súd zamietol návrh žalobcu na zrušenie pojednávania, ktorý návrh podľa jeho obsahu súd posúdil ako návrh na odročenie pojednávania.

Podľa § 119 ods. 1,2 O.s.p.

1) Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

(2) Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,

b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel,

c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Nakoľko o návrhu žalobcu na prerušenie konania už bolo právoplatne rozhodnuté, súd nezistil dôležitý dôvod na odročenie pojednávania na neurčito do času, kým vo veci nerozhodne ústavný súd o sťažnosti žalobcu a v konaní pokračoval a vec rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho zákonného zástupcu a žalovaného s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.o.

Súd vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi a to žalobou č.l. 1 až 4, výzva adresovaná žalobcovi č.l. 7, odpoveď na výzvu č.l. 9, doplnenie rovnopisov č.l. 10, úradný záznam č.l. 11, žiadosť o pridelenie veci inému sudcovi č.l. 12, vyjadrenie sudcov okresného súdu č.l. 13, 14, uznesenie Krajského súdu Žilina č.k. 5NcC/63/2013 č.l. 17 až 19, vyjadrenie žalovanej č.l. 25, úradný záznam č.l. 27, vyjadrenie žalovanej žalobe č.l. 30 až 34, listinné dôkazy a to záznam z internetu č.l. 35, vyjadrenie európskej komisie č.l. 36 až 37, návrh na zrušenie nariadeného pojednávania a návrh na prerušenie konania č.l. 42 až 44, sťažnosť adresovaná Ústavnému súdu SR voči rozhodnutiu Krajského súdu Žilina sp.zn. 5NcC/63/2013 č.l. 45 až 54, zápisnica zo dňa 27.9.2013 č.l. 55, 56, uznesenie č.l. 58, rozsudok č.l. 60 až 66 zo dňa 27.9.2013, odvolanie žalobcu č.l. 67 až 70, uznesenie č.l. 80, odvolanie voči uzneseniu na úhradu súdneho poplatku za odvolanie č.l. 83, 84, rozsudok Krajského súdu Žilina č.l. 97 až 100, uznesenie Krajského súdu Žilina č.l. 101 až 104, dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu Žilina zo dňa 27.2.2014 sp.zn. 9Co/54/2014 č.l. 107 až 109, oznámenie žalobcu č.l. 112, 113, ospravedlnenie žalovanej č.l. 114, návrh žalobcu na zrušenie nariadeného pojednávania a návrh na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd č.l. 116 až 118, sťažnosť adresovaná Ústavnému súdu SR voči rozhodnutiu Krajského súdu Žilina 5NcC/63/2013 č.l. 119 až 128, úradný záznam č.l. 129, znalecký posudok Spr 410/14, obsah spisu 4Er/359/2009 a to žiadosť o udelenie poverenia č.l. 2, zápisnica č.l. 3, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č.l. 4, 5, výpis z obchodného registra č.l. 6, výzva č.l. 8, vyjadrenie exekútora č.l. 9, výzva na doplnenie pre právneho zástupcu oprávneného č.l. 10, 11, vyjadrenie k výzve č.l. 12, vydané poverenie č.l. 13.

Z pripojeného exekučného spisu 4 Er 359/09 mal súd zistené, že dňa 2.7.2009 sa začalo exekučné konanie na návrh oprávneného : Pohotovosť s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598 proti povinnej Y. R., bytom Vysoká nad Kysucou 136 ,kde exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 27.5.2009, sp. zn. SR 01764/09 a to spísaním zápisnice pred súdnym

exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. Dňa 6.8.2009 došla okresnému súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 7.9.2009 súd vyzval súdneho exekútora, aby v lehote 15 dní vyzval oprávneného na predloženie dokladu, ktorým preukáže skutočnosť, že všetky spory medzi účastníkmi sa budú riešiť v rozhodcovskom konaní, zároveň súd vyzval aj na predloženie Zmluvy o úvere. Súdny exekútor dňa 28.9.2009 vyzval oprávneného na predloženie uvedených dokladov, s tým, aby ich zaslali priamo okresnému súdu. Na túto výzvu exekútora oprávnený nereagoval. Následne dňa 7.12.2009 pod pohrožkou poriadkovej pokuty súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľa, aby súdu uvedené doklady predložil. Dňa 25.1.2010 právny zástupca navrhovateľa súdu oznámil, že rozhodcovská doložka je obsiahnutá v Zmluve o úvere bod 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru a Zmluvu o úvere odmietol súdu predložiť s tým, že požiadavka exekučného súdu na predloženie zmluvy o úvere nemá oporu v Exekučnom poriadku a je nad rámec prieskumnej povinnosti exekučného súdu pri vydávaní poverenia na vykonávanie exekúcie. Spis bol VSÚ predložený dňa 5.2.2010. Z poverenia č. 5502021673 (č.l. 13) spisu vyplýva, že VSÚ vydal poverenie dňa 2.9.2009. Z doručenky, ktorá potvrdzuje doručenie poverenia súdnemu exekútorovi je zrejmé, že poverenie mu bolo doručené dňa 9.7.2010. Z úradného záznamu vedúcej odd. Er (č.l. 129) súd zistil, že pri písomnom vyhotovení poverenia došlo k zrejmej nesprávnosti a to ku chybe v dátume vydania poverenia, pričom správne poverenie nebolo vydané dňa 2.9.2009, ale dňa 25.6.2010

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je osobitnou zodpovednosťou a zodpovednosťou objektívnou (§ 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú:

- 1) Porušenie právnej povinnosti orgánom verejnej moci, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí alebo nesprávnom úradnom postupe, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj nečinnosť (prieťahy, § 3 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 514/2003 Z.z., § 5 ods. 1, § 6, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z.).
- 2) Vznik a existencia škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, 4, § 18 zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka).
- 3) Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, ktorá porušením povinností vznikla.

Porušenie právnej povinnosti súdom, podľa vyjadrenia žalobcu spočíva v nesprávnom úradnom postupe.

Nesprávny úradný postup súdu podľa žalobcu spočíval v nevydaní rozhodnutia bez zbytočných prieťahov (v lehote do 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia). Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 2.9.2009 a to udelením poverenia. Súd rozhodol vo veci s omeškaním viac ako 12 mesiacov.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávny úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 uvedeného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zák.č. 514/2003 v znení účinnom ku dňu podania návrhu

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom

ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

(2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 a 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 25 ods. 1 uvedeného zákona ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom.

Z uvedeného je zjavné, že aj na prípad osobitnej zodpovednosti za škodu, ktorou je aj nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie, sa podporne aplikujú všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov súd podporne aplikoval ustanovenia občianskeho zákonníka, najmä spoločné ustanovenia o náhrade škody uvedené v treťom oddiele občianskeho zákonníka. Z úradnej moci je potrebné zaoberať sa aj spoluúčasťou poškodeného navrhovateľa a jeho právneho zástupcu na vzniku škody podľa § 441 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Skutočnosť, že aplikácia ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy nielen v prípade zodpovednosti škodcu za zavinené konanie (§ 420 Občianskeho zákonníka), ale v prípade zodpovednosti za škodu na základe princípov objektívnej zodpovednosti vyplýva z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (R 80/1970 a R 28/1973).

Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 1.6.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2010 okrem horeuvedeného znenia bolo znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku doplnené tak, že: táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených).

Podľa § 45 ods. 1 písm. c), ods. 2 zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní

(1) Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov 16) na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

(2) Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

V prejednávanej veci si žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody vo výške 125.€ a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 660.- € a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s omeškaním viac ako 375 dní, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby (§ 44 ods.2 EP).

Zákon č- 514/2003 Z.z. ustanovuje predpoklady zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, pričom pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky 3 podmienky súčasne.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že dňa 2.7.2009 sa začalo exekučné konanie vo veci 4 Er 359/09 na návrh oprávneného : Pohotovosť s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598 proti povinnej Martine Jedinákovej, bytom Vysoká nad Kysucou 136 ,kde exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 27.5.2009, sp. zn. SR 01764/09 a to spísaním zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. Dňa 6.8.2009 došla okresnému súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 7.9.2009 súd vyzval súdneho exekútora, aby v lehote 15 dní vyzval oprávneného na predloženie dokladu , ktorým preukáže skutočnosť, že všetky spory medzi účastníkmi sa budú riešiť v rozhodcovskom konaní, zároveň súd vyzval aj na predloženie Zmluvy o úvere . Súdny exekútor dňa 28.9.2009 vyzval oprávneného na predloženie uvedených dokladov, s tým, aby ich zaslali priamo okresnému súdu. Na túto výzvu exekútora oprávnený nereagoval. Následne dňa 7.12.2009 pod pohrožkou poriadkovej pokuty súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľa, aby súdu uvedené doklady predložil. Dňa 25.1.2010 právny zástupca navrhovateľa súdu oznámil, že rozhodcovská doložka je obsiahnutá v Zmluve o úvere bod 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru a Zmluvu o úvere odmietol súdu predložiť s tým, že požiadavka exekučného súdu na predloženie zmluvy o úvere nemá oporu v Exekučnom poriadku a je nad rámec prieskumnej povinnosti exekučného súdu pri vydávaní poverenia na vykonávanie exekúcie. Spis bol VSÚ predložený dňa 5.2.2010. Z poverenia č. 5502021673 (č.l. 13) spisu vyplýva, že VSÚ vydal poverenie dňa 2.9.2009 . Z doručenky , ktorá potvrdzuje doručenie poverenia súdnemu exekútorovi je zrejmé, že poverenie mu bolo doručené dňa 9.7.2010. Z úradného záznamu vedúcej odd. Er (č.l. 129) súd zistil, že pri písomnom vyhotovení poverenia došlo k zrejmej nesprávosti a to ku chybe v dátume vydania poverenia, pričom správne poverenie nebolo vydané dňa 2.9.2009 ale dňa 25.6.2010.

Súd konštatuje, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo udelené po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty, ktorá uplynula dňa 21.8.2009, avšak tvrdenie žalobcu, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 375 dní nie je pravdivé. Poverenie bolo vydané 308 dní po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Nie každé nedodržanie zákonnej lehoty sa automaticky považuje za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle judikatúry ÚS SR (II.ÚS 57/01, I.ÚS 46/01, I.ÚS 66/02), súd poukazuje na charakter rozhodovania v danej veci - udelenie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok a s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1, 2 zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní aj bez návrhu zastaví súd exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné , právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Z toho dôvodu exekučný súd za účelom preskúmania charakteru plnenia priznaného rozhodcovským rozsudkom oprávnenému vyzýval oprávneného prostredníctvom exekútora a následne vlastnými výzvami na predloženie zmluvy o úvere a rozhodcovskej doložky , ktoré listinné dôkazy oprávnený súdu nepredložil. Oprávnený nebol napriek opakovaným výzvam súčinný. V neposlednom rade súd poukazuje na pasívny prístup žalobcu v exekučnom konaní, súd žiadnym spôsobom na porušenie svojho práva neupozornil, neobrátil sa na predsedu súdu so sťažnosťou na zbytočné prieťahy

v konaní , resp. nepodal ústavnú sťažnosť na ÚS SR , keď je nepochybné, že sa jedná o účinné prostriedky nápravy v prípade zbytočných prietahov v konaní.

Súd tiež skúmal v konaní, či je prítomný ďalší nevyhnutý predpoklad zodpovednosti štátu za škodu a to vznik majetkovej škody, resp. nemajetkovej ujmy.

Súd má zato, že škoda je skutočná majetková ujma. V tomto štádiu konania žalobca nepreukázal vznik škody (majetkovej ujmy) a ani jej výšku a ani nenavrhol žiadne relevantné dôkazy. Táto škoda nevyplýva ani z pripojeného exekučného spisu. Žalobca uplatňuje nárok na náhradu majetkovej škody paušálnou sumou 125.- € . Takéto paušalizovanie výšky škody nie je možné akceptovať- v zmysle zákona sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, pričom paušálne sumy uvádzané žalobcom nepredstavujú ani skutočnú škodu (tú by musel žalobca presne vyčíslieť) ani ušlý zisk. Neobstojí skutkové tvrdenie, že skutočnú škodu nie je možné vyčíslieť, resp. len s nepomernými ťažkosťami. Ak mala byť žalovaná zaviazaná k náhrade škody , musí byť výška tejto škody vyčíslená presne. Pokiaľ ide o písomné vyjadrenie žalobcu o založení originálu znaleckého posudku EÚ v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody na tunajšom súde pod Spr 410/14, tento posudok nevytvára nič o skutočnej výške škody, ktorá mala údajne žalobcovi konkrétne vo veci 16C 191/2012 vzniknúť .Súd záver znaleckého posudku nespochybňuje, je však potrebné uviesť, že znalci v tomto posudku vypočítali iba priemerné sumy výšky údajnej škody v konaniach žalobcu vedených na súdoch na celom Slovensku. Pre rozhodnutie v danej veci však znalecký posudok Znaleckého ústavu EÚ nie je relevantný. Súd nemôže nahrádzať znalecké posúdenie vlastným posúdením. Bolo povinnosťou žalobcu doložiť alebo navrhnúť súdu dôkazy o konkrétnej škode a jej výške, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v konkrétnom ním označenom konaní, Ak žalobca nepredložil dôkazy k vyčísleniu skutočnej škody, resp. ušlého zisku, potom neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o výšku ním tvrdenej škody. Rovnako žalobca nepredložil a ani nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie príčinnej súvislosti medzi omeškaním súdu a ním tvrdenou škodou. Nepreukázal, že práve v čase medzi podaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o tejto žiadosti , a práve kvôli omeškaniu súdu s rozhodnutím o tejto žiadosti mu vznikla škoda práve vo výške 125.- €. Nepreukázal ani výšku škody v príčinnej súvislosti s porušením povinností žalovanej.

Podobne súd nemohol priznať žalobcovi ani náhradu nemajetkovej ujmy a to jednak z dôvodu, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že by samotné konštatovanie porušenia práv nebolo dostatočným zadosťučinením, a najmä preto, že žalobca nepreukázal ani nemajetkovú ujmu. Ani v tomto prípade neobstojí paušalizovaná náhrada vo výške 660.- € za rok prietahov, keďže je potrebné (najmä u právnických osôb) prihliadať na význam sporu pre žalobcov(v tomto prípade je žalobca právnická osoba poskytujúca veľké množstvo úverov) . Ak žalobca uvádzal, že márnym uplynutím času boli ohrozené jeho očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík zániku povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolventnosti povinného, a ďalej uvádzal (bližšie nešpecifikovanú) hospodársku stratu na strane žalobcu a na strane jeho majiteľov, súd k tomu uvádza, že žiadna z uvedených okolností, ak by ich aj žalobca bol preukázal (čo však neurobil) , by nebola dôvodom na priznanie nemajetkovej ujmy, pretože všetky tieto okolnosti predstavujú potenciálnu majetkovú škodu, ktorú je potrebné presne vyčíslieť (čo žalobca tak isto neurobil) , nie nemajetkovú ujmu. Ani pocity členov riadiacich orgánov žalobcu (frustrácia, neistota, nedôvera) , ako na ne odkazoval žaloba, nie sú relevantné pre konštatovanie nemajetkovej ujmy právnickej osoby a pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy a plány, toto žalobca nijako nekonkretizoval ani nepodložil žiadnymi dôkazmi.

Kedže žaloba bola nedôvodná, nebol dôvod o právnom základe uplatneného nároku rozhodovať medzitýmny rozsudkom.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Na pojednávaní súd o trovách rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania, ako bude uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku. Nakoľko si však žalovaná

trovy konania nevyčísliť v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. a zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, rozhodol súd, že jej náhradu trov konania nepriznáva, keď v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. súd nie je viazaný výrokom o prisúdení náhrady trov konania vyhláseným na pojednávaní.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh. Spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Úspešnou účastníčkou konania je žalovaná, patrí jej právo na náhradu trov konania. Uplatnila právo na náhradu trov konania. Trovy konania nevyčísliť v zákonnej 3-dňovej lehote, preto súd rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.